

नव

जन्चेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

व्यस्त रहेकी वर्षाले साउनापछि काना जोगुर्वेन फिलिमको संस्था मात्र घर पुगेको छ।

यस्तो लाग्छ 'खटका पञ्जा ५'को सफलतापछि अभिनेत्री वर्षा सिवाकोटीको माछा नै बलेको छ। अहिले उनको फिल्ममा उच्च मात्रा देखिन्छ। एकपछि अर्को फिल्ममा उनी अनुभवयुक्त भइरहेकी छन्। फिल्ममा मात्र बढेसँगै उनले पारिश्रमिक पनि बढाएको चर्चा छ। यतिबेला नयाँ फिल्म 'माछो राजा' को प्रचारमा व्यस्त रहेकी वर्षाले साउनापछि काना जोगुर्वेन फिल्मको संस्था मात्र घर पुगेको छ।

जाजको विचार...
प्रतिष्ठाको... (दुई पेजमा)
पुरोहितम पोखरेल

फिल्म उद्योगमा अभिनेता अनमोल केसीको पारिश्रमिकको चर्चा सधैं हुने गर्छ। फिल्म 'फर्की फर्की'मा उनले ५० लाख पारिश्रमिक लिएको र करबापत उनले ७ लाख ५० हजार रुपैयाँ तिरेको सार्वजनिक गरिएको थियो। अहिले भने अनमोल आफूले लिएको पारिश्रमिकको आधा बजेट अर्थात् २५ लाखमा निर्माण हुने फिल्म 'बाटुले जुन' अतिथिच गर्नु भएको छ। सनराइज पिचर्स प्राटिको नामबाट चलचित्र विकास बोर्डबाट निर्माण हुँदा उच्चतम लिएको फिल्मको निर्माता जिजा केसी हुन्।

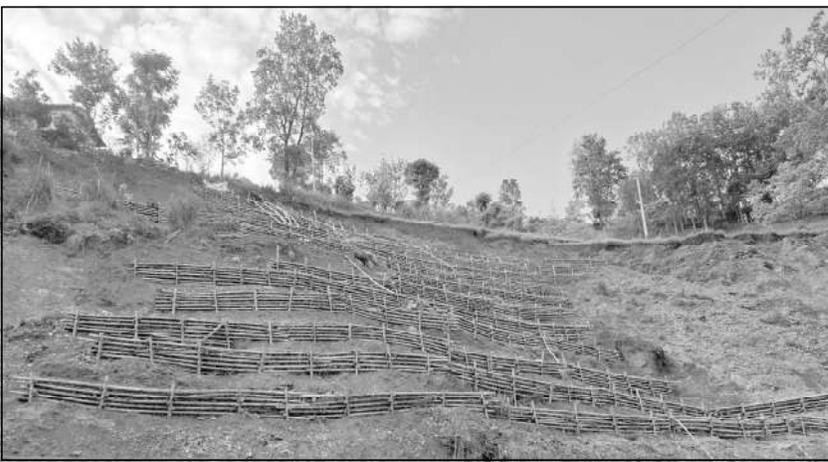
संक्षिप्त समाचार

आपतकालीन खोपले मृत्युदर मा ६० प्रतिशत कमी

(रासस/एएफपी)
बेनेना, असार २९/विगत २५ वर्षमा हैजा, इबोला र दादुराजस्ता रोगको प्रकोपको समयमा दिइने आपतकालीन खोपले यस्ता रोगबाट हुने मृत्युमा करिब ६० प्रतिशतले कमी आएको एक नयाँ अध्ययनले देखाएको छ। खोपका कारण त्यति नै सङ्ख्यामा सङ्क्रमणलाई पनि रोकथाम गरिएको विश्वास गरिएको छ। यसका लागि अबै अनुमानित आर्थिक लागत खर्च भएको जनाइएको छ। अध्ययनलाई सहयोग गर्ने गाभी भ्याक्सिन एलायन्सले अष्ट्रेलियाको बर्नेट इन्स्टिच्युटका अनुसन्धाताहरूसँग सहकार्य गरेर सार्वजनिक स्वास्थ्य र विश्वव्यापी स्वास्थ्य सुरक्षामा आपतकालीन खोप प्रयासको ऐतिहासिक प्रभावबारे विश्वको पहिलो नजर तानेको बताएको छ। गाभीकी प्रमुख सानिया निस्तरले एक विज्ञप्ति जारी गर्दै भनेका छन्, "पहिलो पटक हामी मानवीय र आर्थिक हिसाबले केही घातक सङ्क्रामक रोगको प्रकोपविरुद्ध खोपको प्रयोगबाट हुने फाइदाको वित्तीय मापन गर्न सक्षम भएका छौं।" विज्ञप्तिमा भनिएको छ, "यो अध्ययनले विश्वले प्रकोपबाट सामना गरिरहेको बढ्दो जोखिमको लागत प्रभावी प्रतिरक्षणको रूपमा खोपको शक्तिस्वरूपमा देखाउँछ।" वेलायती मेडिकल जर्नल (बीएमजे) ग्लोबल हेल्थमा यसै साता प्रकाशित अध्ययनमा सन् २००० देखि २०२२ को बीचमा निम्न आय भएका १९ देशमा हैजा, इबोला, दादुरा, मेनिङ्गाइटिस र एन्फिभ्रजस्ता पाँच वटा सङ्क्रामक रोगका २९० वटा प्रकोपको प्रतिक्षण गरिएको थियो।

पाल्पामा पहिरो र भू-क्षय रोक्न 'बायो इन्जिनियरिङ प्रविधि'

रामचन्द्र रायमाफो/रासस—
तानसेन (पल्ला), असार २९/तानसेनमा 'बायो इन्जिनियरिङ प्रविधि' मार्फत पहिरो तथा भू-क्षय नियन्त्रण गर्न थालिएको छ। तानसेनस्थित लामिडाँडाको सडकमा बायो इन्जिनियरिङ प्रविधि प्रयोग गरी पहिरो रोकथाम र भू-क्षय नियन्त्रण गर्न थालिएको हो।
तानसेन नगरपालिका-६ वडा कार्यालयको प्रोत्साहन व्यवस्थापन, भू तथा जलधारा संरक्षण कार्यालयको प्राविधिक सहयोग, सडक डिभिजन कार्यालयको आर्थिक सहयोगमा पहिरो जोखिम क्षेत्रमा बायो इन्जिनियरिङ प्रविधि प्रयोग गरिएको तानसेन-६ का वडाध्यक्ष सागरमान महर्जनले जानकारी दिए। उनका अनुसार यो प्रविधिमार्फत ढुङ्गा, माटो, घाँसलगायत वस्तुको प्रयोग गरी पहिरो खस्ने क्षेत्रमा रोकथाम र जोखिम व्यवस्थापनको कार्य गरिन्छ।
"यहाँ पहिरोका कारण दुई घर र विद्यालय जोखिममा रहेका थिए। पहिरोबाट घर र विद्यालय जोगाउन बायो इन्जिनियरिङअन्तर्गत बाँस, अडिसो, घाँस रोपिएको हो", उनले भने।

तिनाउका प्रोप्राइटर प्रकाश श्रेष्ठले जानकारी दिए। उनले भने, "पाँच/छ मिटर गहिरोमा बाँस गाडिएको छ, यसले माटो बरनलाई रोक्छ।" श्रेष्ठका अनुसार बायो इन्जिनियरिङले भू-क्षय, पहिरो जस्ता प्राकृतिक रोकथामको साथै हरियाली बनाउने भएकोले यो प्रभावकारी उपाय हुनसक्ने धारणा राखे। उनले यो प्रविधिमार्फत निर्माण गरिएका संरचना र आस्थापावक क्षेत्रमा पानीले माटो बगाएर नोक्सान हुनबाट जोखिने बताए। "हिउँदमा हावाले माटो उडाउने समस्या पनि यसले रोक्ने छ। माटोको करिब पाँच इन्च माथिको भागमा रुख बिस्वाका जराले समाएर बलियो बनाउनका लागि बायो इन्जिनियरिङ प्रविधि प्रयोग गरिन्छ। हेर्दा सामान्य देखिए पनि माटो काट्ने समयमा अत्यन्तै गहन संरचना निर्माण गर्ने क्षेत्रमा यो प्रविधि महत्वपूर्ण र प्रभावकारी हुन्छ", उनले भने। यो प्रविधि पहाडी क्षेत्रमा प्रभावकारी भएको श्रेष्ठको भनाइ छ।
पछिल्लो समय पहाडका कतिपय ठाउँहरूमा यो प्रविधि प्रयोग गरी पहिरो र भू-क्षय रोक्ने प्रयास थालिएको बताउँदै उनले यो सरल, तुलनात्मक रूपमा कम खर्चिलो र प्रभावकारी देखिएको उल्लेख गरे। लामिडाँडा क्षेत्रमा बस्ने स्थानीय पानी पर्ने साथै ढुक्कले कहिल्यै सुत्न पाएनन्। तर यस पटक भने बायो इन्जिनियरिङ प्रविधिमार्फत गरिएको रोकथामले पहिरो रोकिएपछि भने ढुक्कले सुत्न पाएका छन्।

४८ वर्षीय पुरुष मृत फेला

पाल्पा, असार २९/यहाँ एक पुरुष मृत फेला परेका छन्। जिल्लाको बगनासकाली गाउँपालिका-१ भनुवाचौर निवासी ४८ वर्षीय मानवहादुर गाहा मृत फेला परेका हुन्।
घर नजिकै खोल्सागा गाहा घोटेको परेको अवस्थामा मृत फेला परेका जिल्ला प्रहरी कार्यालयका प्रहरी निरीक्षक सन्दीप बेल्वासेले जानकारी दिए। खेतमा घान रोद्धै गरेका खेतलाले देखेपछि प्रहरीलाई खबर गरेका थिए। खबर लगत्तै जिल्लाबाट आएको प्रहरी टोलीले शव उठाई पोष्टमार्टको लागि जिल्ला अस्पताल

अवैध लागूऔषध सहित १२ जना पक्राउ

पाल्पा, असार २९/देशका विभिन्न स्थानबाट अवैध लागूऔषध सहित प्रहरीले १२ जनालाई पक्राउ गरेको छ। केन्द्रीय प्रहरी समाचार कक्षका अनुसार रूपन्देही, सुर्खेत, सुनसरी, सिराहा, मकवानपुर, मोरङ, बैतुलीका विभिन्न स्थानबाट अवैध लागूऔषध सहित १२ जनालाई प्रहरीले पक्राउ गरेको हो।
प्रहरीले रूपन्देहीको रोहिणी गाउँपालिका-३ धकथुई चोक नजिकबाट अवैध लागूऔषधसहित एक जनालाई पक्राउ गरेको छ। नियन्त्रित लागूऔषध स्याम्सो ३९ ट्याब्लेट र नाईट्रोसिन ३ ट्याब्लेट सहित सोही ठाउँ बस्ने २४ वर्षीय हसिम अन्सारीलाई प्रहरीले पक्राउ गरेको हो। इलाका प्रहरी कार्यालय धकथुईबाट खटिएको प्रहरीले उनलाई उक्त लागूऔषध सहित पक्राउ गरेको केन्द्रीय प्रहरी समाचार कक्षले जनाएको छ। यसै सुर्खेतको

वीरेन्द्रनगर नगरपालिका-११ सुब्बकुनाबाट अवैध लागूऔषध बाउनसुगर जत्तो देखिने पदार्थ ९ ग्राम र यसै सुनसरीको धरान ३ यस ५० मिलिग्राम सहित सोही नगरपालिका-१२ चनौटे बस्ने जाजरकोट जुमिचिदि गाउँपालिका-२ का २४ वर्षीय युवराज शाहीलाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ। यसै सुनसरीको धरान उपमहानगरपालिका-८ अरुण टोलबाट नियन्त्रित लागूऔषध टामोल १ सय ६२ ट्याब्लेट र टामाडोल ३ ट्याब्लेट सहित धरान उपमहानगरपालिका-८ बस्ने ३५ वर्षीय उज्वल तामाङ समेत ३ जनालाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ।
-बाँकी अतिथि पेजमा...

पा.वि.द.द.नं. ०५१/०५२

पा.वि.प्र.का.द.नं. १९/०५१/०५२

सम्पादकीय

मौद्रिक नीतिको अपेक्षा

नेपाल राष्ट्र बैंकले आ.व २०८२/०८३ का लागि मौद्रिक नीति सार्वजनिक गरेको छ । ऐन कानूनमा भएको व्यवस्था अनुरूप २०५८ सालदेखि केन्द्रीय बैंकको रूपमा नेपाल राष्ट्र बैंकले वार्षिक रूपमा मौद्रिक नीति सार्वजनिक गर्दै आएको हो । यसपटकको मौद्रिक नीतिलाई केहीले सकारात्मक बताएका छन् भने कतिपयले आफूलाई निराश बनाएको गुनासो पनि आउन थालेको छ । मौद्रिक नीतिले देशको अर्थतन्त्रमा पार्ने प्रभावका बारेमा विभिन्न पक्षबाट आफू अनुकूल विश्लेषण गरिएको छ । यसको नतिजा भोलिका दिनमा देखिने नै छ । किनकि मौद्रिक नीतिले देशको अर्थतन्त्रमा विभिन्न प्रकारका प्रभावहरू पार्न सक्छ । सरकारले लिएका नीति, योजना तथा कार्यक्रमको प्रभावकारी कार्याक्रमका निम्ति केन्द्रीय बैंकले आगामी एक वर्षका लागि वित्तीय नीति तयार गराएको छ । विशेष गरी मौद्रिक नीतिको मुख्य उद्देश्य मुलुकको मुद्रास्फीति नियन्त्रण गर्नु, रोजगारीको स्तर सुधार्नु, आर्थिक वृद्धि कायम राख्नु र वित्तीय स्थिरता सुनिश्चित गर्नु हो । अर्थतन्त्रका विभिन्न पक्षलाई प्रत्यक्ष र अप्रत्यक्षरूपमा प्रभाव पार्ने मौद्रिक नीतिले आर्थिक स्थायित्व कायम गर्न मद्दत गर्नुपर्ने सैद्धान्तिक मान्यता छ ।

यस पटकको मौद्रिक नीतिमाफत राष्ट्र बैंकले ब्याजदर करिडोरको तल्लो र माथिल्लो सीमा ०.५ प्रतिशत बिन्दुले घटाएको छ । यसले निक्षेपको ब्याजदर भनेर घट्टछ, ऋण दिन मिल्ने रकम बजारमा थुप्रिन्छ र बैंकहरूको नाफा बढ्छ । ब्याजदर कम हुने भएकाले यो व्यवस्थाले निक्षेपकर्ता मर्कामा पर्ने र भारततलमायत देशमा पुँजी पलायनको सम्भावना पनि देखिन्छ । कर्जा माग बढ्थो भने त ठीकै छ, बिस्तारै ब्याजदर पनि बढ्न सुरु हुन्छ । ब्याजदर न्यून हुँदा पनि कर्जा प्रवाह हुन नसकेको बलियो प्रमाण यस वर्ष हो । यसकारण धेरै कर्जा विस्तारका लागि अर्थतन्त्रमा ढुल्लो धक्का (बिग पुस) आवश्यक देखिन्छ । निजी आवासिय घर निर्माण र खरिद गर्न प्रवाह गर्ने कर्जाको सीमा दुई करोडबाट तीन करोड कायम गरिएको छ । पहिलो घर निर्माण र खरिद गर्न कर्जा लिँदा सम्पत्तिको मूल्यको बढीमा ८० प्रतिशतसम्म र अन्य कर्जाको हकमा बढीमा ७० प्रतिशतसम्म ऋण पाइने भएको छ । बैंक तथा वित्तीय संस्थाबाट सेयर धितोमा प्रवाह हुने व्यक्तिगत कर्जाको अधिकतम सीमा २५ करोड बनाइएको छ । विद्यमान कर्जाको वर्गीकरण तथा कर्जा नोकसानी व्यवस्था अध्ययन गरी आवश्यकतानुसार पुनरावलोकन गरिनेछ । १० लाखसम्म कृषि वा व्यावसायिक कर्जा प्रवाह गर्न सक्ने, यस्तो कर्जाको ग्रेस अवधिमा न्यूनतम कर्जा नोकसानी व्यवस्था गरिएको छ । अहिले अर्थतन्त्रका बाट्य सुचकहरू नैकै बलियो रहे पनि आन्तरिक अर्थतन्त्रमा अपेक्षित सुधार छैन । अर्थतन्त्रलाई चलायमान बनाउन धेरै समस्यका प्वाल टाल्नुपर्ने अवस्था छ । तसर्थ मौद्रिक नीतिले त्यस्ततर्फ ध्यान दिने छ भने अपेक्षा गर्न सकिन्छ ।

Opinion @ Social Network

चित्र बिक्रेत बजारमा चरित्रले बजार नपाउनु स्वभाविक नै हो ।
(धामी कावुको फेसबुक स्टारस हेतु www.facebook.com/Dhama.Kanxuu)
यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोस्ट गरिएका धारणाहरू राख्नेछौं । यसका लागि हामी फेसबुक पेज www.facebook.com/shitalapati मा लगन गर्न सम्मन्त्रिन्छौं ।

वक्त्रजगतका धेरैजसो कुरामा तपाईंजसालु अग्रदुरेको छ । यो पत्रिका अठ्ठ सतरीच अर्थात पठनीय बनाउनको लागि तपाईंहरूको अमूल्य सुझावहरूको आहवानी अर्थात जसरी छ । पाठकवृन्द तपाईंका सुझावहरू हेर्दै हाँसीलाई सखुयोगी गर्नुहुन हामी अनुरोध गर्दछौं ।

नवप्रजनचेतना दैनिक
भक्तवतील तालने, पाल्पा

प्रदुरी कार्यालय	५४०२०
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२०२	भिमसेनपाल भैरहवा ०९१-५२०९२
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२०३	मिसनअस्पताल पाप्न ०९१-५२०९१, ५२०८९
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२०४	मेट्रोस अस्पताल ५४०२०४
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२०५	परिवार नियोगन सेवा पाप्न ०९१-५२०९३
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२०६	पाप्न मिना अस्पताल ०९१-५२०९४
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२०७	कुम्भिकी मेट्रोस कलेज प्रभास ०९१-४९१२०१
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२०८	फिक्कट परारी ०९१-५२०९०
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२०९	अर्घाखाँची ०९१-५२०९१
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२१०	अर्घाखाँची अस्पताल ०९१-५२०९४
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२११	अर्घाखाँची अस्पताल ०९१-५२०९३
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२१२	तम्घास जिन्ना अस्पताल ०९१-५२०९०
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२१३	तम्घास जिन्ना अस्पताल ०९१-५२०९०
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२१४	सुदूरपश्चिम अस्पताल ०९१-५२०९०
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२१५	सुदूरपश्चिम अस्पताल ०९१-५२०९०
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२१६	सुदूरपश्चिम अस्पताल ०९१-५२०९०
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२१७	सुदूरपश्चिम अस्पताल ०९१-५२०९०
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२१८	सुदूरपश्चिम अस्पताल ०९१-५२०९०
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२१९	सुदूरपश्चिम अस्पताल ०९१-५२०९०
सुदूरपश्चिम ०९१-५४०२२०	सुदूरपश्चिम अस्पताल ०९१-५२०९०

प्रतिष्ठाको दौडमा हरायो बालापन

पुरुषोत्तम पोखरेल

बच्चा जन्मेको तीन वर्षभित्रै स्कूल भर्ना, किताबको बोभ, होमवर्क, टेस्ट, ट्यूसन, अंक र प्रमाणपत्रको प्रतिस्पर्धात्मक चक्रव्यूहमा फस्न थाल्छन् । बालबालिकाको स्वाभाविक प्राकृतिक विकासलाई छाडेर हामी उनीहरूलाई एउटा यान्त्रिक साँचोमा हाले प्रयासमा लागिरेहका हुन्छौं । जो असफल भएमा अभिभावकको सपना चकनाचूर हुन्छ भन्ने त्रासमा रहन्छन् । उनीहरू चाहन्छन् कम समयमा बढी प्रतिफल प्राप्त गर्न सकियोस् भन्ने मानसिकताबाट गुञ्जिरेहका हुन्छन् ।

२०८१ सालको एसईई परीक्षाफल सार्वजनिक भएपछि विगतका वर्षमा कै यस वर्ष पनि सामाजिक सञ्जालहरू उत्सवको मञ्च बन्न पुगे । आफ्ना सन्तानले उच्च अंक ल्याएको खुशीमा हरेकजसो अभिभावकले सामाजिक सञ्जाल रइयाएका थिए । बधाईको ओइरो र खुशी साटासाटको नयाँ माहोलका दृश्य हेर्दा लाख-शिक्षा जीवनमार्ग होइन, प्रतिस्पर्धा जित्ने खेलमैदान बन्न पुगेको छ । ती अबोध बालबालिकाको स्कूल भर्नाकाबारे एसईई नसक्नेबसम्म अधिकांश बालबालिका मानसिक, शारीरिक र भावनात्मक रूपले सास्ती खेप्दैछन् । तर, बालअधिकार मिचिएका ती सन्तानहरूबाट समाजमा ताम, प्रतिष्ठा र पुरस्कार कमाउने होडबाजीमा अभिभावक लाग्नु न्यायसंगत हो त ? लेख यसैमा केन्द्रित रहनेछु ।

बालापनको हरण : बाल्यकाल मानिस जीवनको आधारशिला हो । जसले व्यक्ति निर्माणमा गहिरो प्रभाव पार्छ । यो अवस्थामा बच्चाहरूमा शारीरिक वृद्धि विकाससँगै संसार बुझ्ने तीव्र इच्छा पलाएको हुन्छ । किन र कसरी जस्ता प्रश्न बारम्बार दोहोर्याउने गर्छन् । यो अवस्थामा उनीहरू अरुको आचरणको अनुकरण गर्ने भएकोले उनीहरूलाई अभिभावक परिवार र आफन्तको संरक्षण र बाल्यकाल अत्यन्त आवश्यक पर्छ । तर, हिजोआज अवस्था फेरिएको छ । हिजोआज बाल्यकाल एक किसिमले अपहरणका परेको प्रतीत हुन्छ । बच्चा जन्मेको तीन वर्षभित्रै स्कूल भर्ना, किताबको बोभ, होमवर्क, टेस्ट, ट्यूसन, अंक र प्रमाणपत्रको प्रतिस्पर्धात्मक चक्रव्यूहमा फस्न थाल्छन् । बालबालिकाको स्वाभाविक प्राकृतिक विकासलाई छाडेर हामी उनीहरूलाई एउटा यान्त्रिक साँचोमा हाले प्रयासमा लागिरेहका हुन्छौं । जो असफल भएमा अभिभावकको सपना चकनाचूर हुन्छ भन्ने त्रासमा रहन्छन् । उनीहरू चाहन्छन् कम समयमा बढी प्रतिफल प्राप्त गर्न सकियोस् भन्ने मानसिकताबाट गुञ्जिरेहका हुन्छन् ।

शिक्षामा प्रवर्धनको प्रवृत्ति : शिक्षाको मूल उद्देश्य विद्यार्थीको सर्वांगीण विकास, विवेक वित्तार, समाजप्रतिको दायित्व र जीवनयोग्यी ज्ञान अफसोच । ती उद्देश्यहरू अब ओभरलुक गर्दै गएका छन् । उनीहरूलाई हामीले कैत नम्बर ल्यायो ? भन्ने प्रश्नमा बुझ्नुआएका छौं । आफ्ना सन्तानले फोर जीपीए ल्याए त्यसलाई उरुकुट अभिभावकको तन्मा भिराइदिन्छौं । यस्तो सोच र चिन्तनले बालबालिकालाई 'मूल्यांकन' होइन उपलब्धिमा मात्र जीवन सिकाएको हुन्छ ।

अभिभावकको घोडाबौड : बालबालिकाको पढाइमा ध्यान दिनु राम्रो हो, तर अहिलेको स्थितिमा हामी आफ्ना सन्तानलाई आफ्ना अग्रुरा छोडेर पुरा गर्ने र समाजबाट प्रतिष्ठा आर्जन गर्ने माध्यम बनाइहाल्नका हुन्छौं । मेरा छोराछोरी डाक्टर-इन्जिनियर नबने त के काम ? भन्ने चिन्तनले बालबालिकाको स्वतन्त्रता, सँच र आत्मसम्मानलाई कुञ्चिके हराका हुन्छौं । धेरै स्कूल केटाकेटीहरू आफ्नो सँच र खुशी बिसरे अभिभावकको आकांक्षा पूरा गर्ने दौडमा हुन्छन् । यो ठीक त्यही हो, जसरी

घोडादौडमा इनाम जित्न घोडसवारले चाबुक हानेर कुदाउँछ । स्मरणरहोस् घोडाले आफ्ना मालिकलाई खुशी पार्न दौडिएको होइन, ऊ त केवल चाबुकको पीडाले कुदेको हो । अचेल हाम्रा बालबालिकाको अवस्था पनि यस्तै भयावह बन्न थालेको छ । यहाँ कसैका सन्तानलाई घोडा या अभिभावकलाई मालिक बनाएर टुटान्ट देखाउन खोजिएको त होइन । तर, हाम्रो शिक्षा नीति र प्रणालीमा रहेको कमजोरीका कारण उत्पन्न परिणामतर्फ इङ्गित गर्न खोजिएको हो । यसले शिक्षाको नाममा भइरहेको व्यवसायीकरण र समाजमा हुर्कने नात प्रवृत्तिलाई पनि इङ्गित गर्न खोजिएको मात्र हो । हामीले खोजेको शिक्षा केवल किताबी नबनोस्, बर अतीवानी, बौद्धिकता र व्यवहारमा देखिने शिक्षा होस् भन्न खोजिएको हो ।

शिक्षा प्रणालीको मुटु : हाम्रो पाठ्यक्रम नागरिकतासँगै, बर परीक्षाकेन्द्रित छ । जसका कारण बालबालिका रूढ बाध्य छन् । बालबालिकाको उमेर अनुसारको उरुकुता, खेल, सृजनात्मक र विज्ञानसालाई सम्पूर्ण गर्न सकेको छैन । बालशिक्षा टुटान्टमा राम्राइनो सृजनात्मक क्रियाकलाप उन्मुख सिकाइ हुनुपर्छ । उनीहरूलाई बालमैत्री शिक्षा वातावरण सृजना गर्न अत्यन्त जरूरी हुन्छ । तर, समावेशी जीवनयोग्यी व्यवसायिक वा सृजनशील शिक्षाको कुरा भाषणमै सीमित छ । बालमैत्री सिकाइ वातावरण तयार पार्न भएपनि व्यवहारमा उत्तीर्ण/अनुतीर्णको धारिलो विभाजन अर्कै कायमै छ । शिक्षक, विद्यालय, परीक्षा बोर्ड र शिक्षा मन्त्रालय सबै अंकका आधारमा सफलता नाप्न अभ्यस्त छन् । यस्तो प्रणालीले समावेशिता, विविधता र सृजनशीलता हराउँदै गएको छ । यसैगरी, निजी विद्यालय र सार्वजनिक विद्यालय बीचको गहिरो खाडलले शैक्षिक क्षेत्रमा विभेद बढाउँदै लगेको छ । निजी विद्यालयमा पढ्ने सन्तानले राम्रो अग्रुरी,

सुविधा र अवसर पाइरहेका छन् भने ग्रामीण भेगका कतिपय सरकारी स्कूलहरूमा खस्केर एसईई नतिजाले विद्यार्थीमा नैराश्र्यतालाई बढाएको छ । अर्कै पनि ग्रामीण क्षेत्रका सरकारी स्कूलका बालबालिका आधारभूत पठनपाठन क्षमता नपाउँदै घरेलू मूल्यांकन भइरहेका छन् । यस्तो विषयमताले दीर्घकालीन रूपमा सामाजिक असमानतालाई जन्माउने पक्का छ । यसरी पुँजी र लगानीमा आधारित शिक्षा नीतिले यो देशमा पास र फेल, धनी र गरिब, नागरिक र देती उत्पादन गर्ने विभेदलाई बढाएको छ भन्दा शायद अतिशयोक्ति नहोला ।

संस्कारभेदीन सिकाइ : शिक्षामा कति जातियो ? भन्दा पनि शिक्षाले खरिद निर्माण गर्न कति सघायो भन्ने हेर्नुपर्छ । शिक्षाले संस्कार निर्माण गरिो, त्यसले जीवन सहज बनायोस् र देश निर्माणमा नागरिकलाई अग्रसर पारोस् । अफसोच ! शिक्षा सन्तानलाई जीवनमूल्य बन्दै गएको छ । बालबालिकाले अंकको परीक्षा पास त गर्छन् तर जीवनको परीक्षा पास गर्न सक्दैनन् । उनीहरूसँग अंक हुन्छ, तर आत्मविश्वास छैन । डिग्री हुन्छ, तर जीवन चल्दैन । हामीले शैक्षिक प्रमाणपत्रको मूल्य त राख्थौं तर मानवता, नैतिकता, कर्णमा, सहिष्णुता, चरित्रनिर्माण, श्रमको सम्मान, प्रकृतिप्रतिको प्रेम, उच्च नागरिकप्रतिको सम्मान, संस्कृति, परम्परा जस्ता मूल्यहरू उपेक्षित बनाएका हुन्छौं ।

बालभय र पढाइ : अर्कै पनि हाम्रा बुध्ने बालबालिका अग्रमा संलग्न छन् । एकातिर बालबालिका अनावश्यक प्रतिस्पर्धाको चपेटामा छन्, भने अर्कोतिर कोही पढ्न नपाएर खरिद, हड्डी, रेस्टुरेन्ट तथा परेनु काकादाको रूपमा तथा गाउँघरमा आर्थिक अवस्थाको कारण गाईबस्तु, भेडाबाख्रा चराएर पेट पान्ने विवश रहेका बालबालिका अर्कै पनि शिक्षाको उज्यालो घामबाट बन्चित रहनुपर्नेको यथार्थलाई विर्सन सकिन्न ।

त्यसैले शिक्षामा समावेशी पहुँच नहुँदासम्म शैक्षिक समानताको सुधारदाइको तुक देखिदैन ।

मानसिक स्वास्थ्य र पढाइ : शैक्षिक दबावका कारण अहिले बालबालिकामा डिप्रेसन, आत्महत्या, घास, तनाव र आत्महत्यासम्मका घटना देन थालिएका छन् । धेरै केटाकेटी पढाइको नाममा निद्रा गुमाउँछन्, साथी बनाउँदैनन् र मेशिन कै ब्यवहार देखाउन थाल्छन् । यस्तो अवस्थामा जीवन बनाउने होइन, जीवन अलमलान्ने आँकको शिक्षा विश्वमा नबिक्ने खोस्टे साबित भएको छ । जवकि, शिक्षाले व्यक्ति, समाज र राष्ट्रलाई समृद्ध र सशक्त बनाउन सक्नुपर्छ ।

विश्वको बोबी : फिनल्यान्ड जसो दे शहरूले बाल मैत्री, खेल मूखी, परीक्षामुक्ति, प्रारम्भिक शिक्षा अपनाएका छन् । त्यहाँका विद्यार्थीहरू ७ वर्षपछि मात्र विद्यालय जान्छन्, होमवर्क छैन, प्रतिस्पर्धा होइन, सहकार्यमा आधारित शिक्षा हुन्छ । त्यसको परिणामस्वरूप उनीहरू सन्तुलित, आत्मविश्वासी र सृजनशील व्यक्ति विकास गर्न सफल भएका छन् । हामी नेपालीले पनि शिक्षानीतिमा संरचनागत सुधार गरेर सृजनशील एवं स्वावलम्बी बन्न सक्नुपर्छ । प्रत्येक अभिभावकले आफ्ना सन्तानलाई प्रतिस्पर्धाको आधारमा नभई अगुा माटो र हावापानी सुहाउँदो शिक्षा अपनाएका छन् । त्यहाँका विद्यार्थीहरू जोड दिनुपर्छ, जसले आफ्ना शिक्षक फैलाएर उडाउन भर्न सक्षम बनाओस् । उनीहरूको सँच, क्षमता र स्वाभाविक विकासलाई सम्मान गर्दै विद्यालयले पनि सिकाइ ज्ञान सान्त्वना, सहकार्य र संस्कारयुक्त पाठ्यक्रममा जोड दिन सक्नुपर्छ । नेपाल सरकारले पनि शिक्षा प्रणालीको पुनरावलोकन गर्दै बालबालिकाको सर्वोत्तम हित सुनिश्चित गर्न शिक्षामा मानसिक स्वास्थ्य, जीवन सँप, कला, खेलबन्धु र सामाजिक मूल्यहरूलाई अनिवार्य रूपमा समावेशी गरिनुपर्छ । सब मात्र समाजले परीक्षा पासबना बढी 'मास्टर' बनेको छ कि छैन ? भन्ने प्रश्न उठाउन सक्नुपर्छ । शिक्षा जीवन बन्धन सिकाउने माध्यम हो, दौड जित्ने कुनै खेल होइन । हामीले आफ्ना सन्तानलाई घोडा दौडमा उभ्याएर पुरस्कार लिने या समाजमा प्रतिष्ठा बढाउन बाध्य पार्दैनौं । हामीले पास गर्न सक्दैनौं - सन्तानले विद्यालयमा प्रथम ल्याउँदा हामी किन खुशी हुन्छौं ? के विद्यार्थी स्वयं खुशी छ ? ऊ आफैँ बचावित त छैन ? यस्ता तानमा प्रश्नहरूप्रति हामीले पुनः घोरिलन जरूरी छ । यदि साँच्चै हामी आफ्ना सन्तानलाई संस्कारयुक्त असल मान्छे बनाउन चाहन्छौं भने हामीले उनीहरूमा स्वतन्त्र, संवेदनशील र विवेकशील मान्छे बन्ने बाटो खोल्नुपर्छ । शिक्षाको यो घोडादौड अब रोकिनुपर्छ । चाबुकको होइन, कर्णमा चलाओ । स्वाभ होइन, प्रेरणा दिओ । प्रमाणपत्र होइन, जीवन र सँचको बाँडो । अंक आधारमा नभएर शिक्षा यस्तो होस्, जसले बाल अधिकारको ख्याल राखोस्, मुटुमा संस्कार राखोस्, भेडाबाख्रा चराएर पेट पान्ने तब मात्र शिक्षाले अन्धकार मेटाउन उद्गार प्रमाणित हुन सक्छ ।

-नवप्रजन कवर कवच

गेष : नेकरीमा पदेनीताका संकेत देखाएका छन् । प्रतिष्ठित कार्य गर्ने अवसर मिलेको छ ।

सुष : सावधानी पुरक कार्य गर्नुहुन । वैदिक क्षेत्र फराकिलो बनेछ ।

विश्वानु : शत्रुकुल आरा देवार दुःख जनाउ प्रकृति निताना कर्मभर रहेको छ ।

कर्मठ : दाम्पत्य जीवन सुधार्न रहनेछ । साम्नेदारी व्यापारमा लाभ रहनेछ ।

विश्व : कर्मधामा संशुकी राम्रो परिणाम मिलेछ । स्वास्थ्यलाई लिएर सन्धान रहनेछ ।

कन्या : परिवारको मानमा आगम हुनेछ । दुःख वा कष्टमा सन्तान सहायोगी हुनेछ ।

तुला : मित्रताको बन्धन कसिनेछ । प्रान्त चलाउँदा सावधान रहनुहोला ।

सुक्र : प्रयात लाभ उठाउन सकिनेछ । अस्वाम्य कर्षक सजिलै सम्पान हुनेछ ।

शुभ : अरुको विश्वास जित्न सकिनेछ । परेनु कामकाजमा बढी व्यस्त भइनेछ ।

मकर : नयाँ व्यक्ति निर्माण फलदाइ हुनेछ । निताना कर्ममा सम्पान हुनेछ ।

कुम्भ : नयाँ अवसरहरू मिलेछ । स्वास्थ्य कमीले देखाएको छ सन्धे रहनेछ ।

ज्येष्ठ : परिवारको मानमा आगम हुनेछ । दुःख वा कष्टमा सन्तान सहायोगी हुनेछ ।

महाराष्ट्र दैनिक

दैनिक राशिफल

शिक्षा

त्रिविले ल्यायो २८ अर्ब १२ करोडको बजेट

विमुक्त विश्वविद्यालयको आगामी आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ का लागि २८ अर्ब १२ करोड ५७ लाख २१ हजारको बजेट पास गरिएको छ । प्रधानमन्त्री निवास बालुवाटारमा बसेको त्रिवि सभाले आगामी आर्थिक वर्षको बजेट पास गरेको हो । रजिस्टर प्राडा केदारप्रसाद रिजालले सभामा बजेट वक्तव्य प्रस्तुत गरेका थिए । उनले प्रस्तुत गरेको बजेट जुन चालु आर्थिक वर्षको तुलनामा ७.४८ प्रतिशतले बढी हो । उक्त बजेटमा त्रिविको आफ्नै स्रोतबाट ४९.३९ प्रतिशत र नेपाल सरकारबाट ५०.६१ प्रतिशत हुनेछ । त्रिविले आन्तरिक स्रोतबाट १३ अर्ब ८८ करोड ९३ लाख ७२ हजार र नेपाल सरकारबाट १४ अर्ब २३ करोड ६३ लाख ४९ हजार रूपैयाँ रहेको छ । कुल बजेटको ८५.१२ प्रतिशत र पुँजीगत खर्चतर्फ कुल प्रस्तावित बजेटको १४.८८ प्रतिशत हुन आनेछ । नेपाल सरकारले आगामी आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ का लागि १२ अर्ब ८१ करोड ५५ लाख ४१ हजार रूपैयाँ अनुदान छुट्याएको छ । उक्त रकमको

अवस्थालाई हेर्दा प्रस्तावित बजेटमा १ अर्ब ४२ करोड ९ लाख ८ हजार रूपैयाँ कम हुने देखिएको छ । महँगी भत्ता नदिने गर्नुले अनुरूप त्रिविका शिक्षक तथा कर्मचारीका लागि सोही व्यवस्था अनुसार उपलब्ध गराउनुपर्ने भन्दा र यस वर्षको आवश्यक ग्रेड रकम समावेश नगरिएको रजिस्टर रिजालले बताए । त्यसका लागि आवश्यक धन रकम करिब ६३ करोड र बाँकी न्यून बजेट ७९ करोड ८ लाख ८ हजार गरी कुल १ अर्ब ४२ करोड ०८ लाख ०८ हजार नेपाल सरकारबाट धन व्यवस्था गर्नुपर्ने उनको बताइएको छ । उक्त रकम नेपाल सरकारबाट प्राप्त हुन नसकेमा सञ्चालन

विद्यार्थीको मनोबल गिराउने कक्षाकोठाको 'रुखो वचन'

'कस्तो लडू ! यति पनि नजान्ने के गरेर खान्छु ? तैले पढेर खान्छिनै !' यी कक्षाकोठामा धेरै विद्यार्थीहरूले सुनिरहने वाक्य हुन्, जुन शिक्षकले पढाइमा कमजोर भनिने विद्यार्थीलाई गर्ने गालीहरू हुन् । खुले जीवन पार गरेर आएका धेरैजसोले यसको अनुभव गरेकै होलान् । आफैले यस्ता गाली नखाएपनि कक्षाको अर्को साथीलाई भनेको त पक्कै सुनेकै हुनुपर्छ । अनुभव गरेको सम्भवतः अहिले पनि यी शब्दहरू कक्षाकोठाबाट हराएका छैनन् । कक्षामा विद्यार्थीको गाली वा कमजोरी देखाएर प्रयोग गरिँदो यस्ता अपमानजनक शब्दहरू, जस्तै 'लडू', 'मन्द बुद्धि', 'नालायक' आदि, केवल गालीका रूपमा सीमित हुँदैनन् । यस्ता शब्दले विद्यार्थीको मनोविज्ञानमा गहिरो असर गर्छ । उनीहरूको आत्मविश्वासलाई कमजोर बनाउँछन् । उदाहरणका लागि, जब शिक्षकले होमवर्क नगरेको वा गलत जवाफ दिएको आधारमा विद्यार्थीलाई तिखो शब्दले प्रहार गर्छन्, त्यसले विद्यार्थीमा 'म असक्षम छु' भन्ने भावनाको विकास गर्छ । यो भावनाले दीर्घकालीन रूपमा विद्यार्थीको आत्मविश्वास र उत्साहलाई घटाउँछ, जसले उनीहरूलाई सामाजिक र शैक्षिक रूपमा पछाडि धकेल्न सक्छ । आत्मविश्वासको कमीले विद्यार्थीलाई हेरक चुनौतीपूर्ण डराउन सिकाउँछ । जस्तै, अग्लो ट्याउमा उभिरिहा लड्ने डरले बस्नको आत्मविश्वास डगमगाउँछ, त्यसरी नै कक्षामा बारम्बार गाली र आलोचना सुन्दा विद्यार्थी आफ्नो क्षमतालाई लिएर शंका गर्न थाल्छ । उनीहरूले आफूलाई असफल ठान्न थाल्छन् र असरहरू खोज्न डराउँछन् । शिक्षकहरूले यस्ता शब्दहरूको प्रयोगमा सावधानी अपनाउनुपर्छ । यस्ता शब्दहरूले विद्यार्थीलाई प्रोत्साहन गर्नुको सट्टा उनीहरूको मनोबल तोड्छ । सकारात्मक र रचनात्मक प्रतिक्रियाले विद्यार्थीको आत्मविश्वास बढाउन सकिन्छ, जसले उनीहरूलाई चुनौतीहरूको सामना गर्न सक्षम बनाउँछ । यसै, शिक्षण प्रक्रियामा संवेदनशीलता र सकारात्मक ढङ्गले अपनाउनु आवश्यक छ, ता कि विद्यार्थीहरूको आत्मविश्वास र सम्भावनालाई प्रोत्साहन गर्न सकियो । विद्यार्थीलाई अपमानजनक शब्दहरूले मात्र होइन, बेवास्ता गरिएको

अनुभूतिले पनि गहिरो चोट पुऱ्याउँछ । शिक्षा प्रणालीमा शिक्षकहरूको ध्यान र समर्थनले विद्यार्थीको मानसिक र शैक्षिक विकासमा ठूलो प्रभाव पर्छ । कक्षाकोठामा बालबालिकालाई दिइने ध्यान र आत्मविश्वासले उनीहरूको मानसिक र शैक्षिक विकासमा गहिरो प्रभाव पर्छ । हेरक वच्चा विशेष हुन्छ, तर कक्षामा शिक्षकहरूले प्रायः 'स्मार्ट' वा 'जान्ने' बच्चाहरूलाई बढी ध्यान दिने र उदाहरणको रूपमा प्रस्तुत गर्ने गर्छन् । यसले गर्दा अन्य बच्चाहरू, जो पछाडि छन् वा कम आत्मविश्वास भएका छन्, तिनीहरूले उपेक्षित भएको महसूस गर्न सक्छन् । यस्तो उपेक्षा र कम ध्यानले बच्चाहरूमा हीनताबोध, रूमानि र आत्मविश्वासको कमी पैदा गर्छ, जसले उनीहरूको सिकाइ प्रक्रियालाई अवरुद्ध गर्छ । बालबालिकाले शिक्षकलाई आफ्नो आदर्श मान्छन् र शिक्षकको व्यवहारले उनीहरूको मनोबल र आत्मविश्वासमा ठूलो प्रभाव पर्छ । जब बच्चाहरूलाई परोपित ध्यान दिइँदैन वा उसको नाम उदाहरणमा लिइँदैन, उसले आफूलाई कमजोर र अयोग्य ठान्न थाल्छ । यस्तो अवस्थाले बच्चाको मनमा गहिरो पीडा र निराशा उत्पन्न गर्छ, जुन उसले व्यक्त गर्न पनि सक्दैन । उदाहरणका लागि, यदि शिक्षकले कक्षामा बारम्बार केही बच्चाहरूको मात्र प्रशंसा गर्छन् भने, अन्य बच्चाहरूले आफूलाई मूल्यहीन सन्झ्छन्, जसले उनीहरूको सिकने उत्साहलाई कम गर्छ । यसको विपरीत, यदि बच्चाहरूलाई निरन्तर ध्यान र प्रोत्साहन दिइयो भने, उसको आत्मविश्वास बढ्छ । आत्मविश्वासले बच्चाहरूलाई आफ्ना कार्यहरूमा व्यक्त गर्न र गल्तीहरूबाट सिक्न प्रेरित गर्छ । शिक्षकले सबै बच्चाहरूलाई समान रूपमा मूल्य दिँदा,

विदेशी अनुभवसहित शिक्षा रूपान्तर

वर्षौसम्म अमेरिका बसेर आफ्ना व्यावसायिक सीप र क्षमताको प्रभावशाली प्रयोग गर्दै सफलता प्राप्त गर्नुभएका विकास सैन्यु अब नेपाल फर्केर शैक्षिक क्षेत्रमा नवीन सोच र आधुनिक ढङ्गको गणसहित सक्रिय हुनुहुन्छ । हाल उहाँ काठमाडौँस्थित नासा कलेजमा प्रमुख कार्यकारी निर्देशक (सिडो) का रूपमा कार्यरत हुनुहुन्छ । उहाँको कुशल नेतृत्वमा सो संस्था नयाँ उचाइमा पुग्दै गएको छ । व्यवस्थापनमा उहाँले भित्र्याएको नवीनता, अन्तर्राष्ट्रिय अनुभव र प्रगतिशील शिक्षण पद्धतिले विद्यार्थी, अभिभावक र शिक्षकहरूबीच

उत्साह र भरोसा पैदा गरिरहेको छ । नेपालको शैक्षिक प्रणालीमा गुणस्तरीय सुधार आवश्यक रहेको वर्तमान अवस्थामा विदेशमा आर्जन गरिएको अनुभवसहित सैन्युजस्ता व्यक्तिहरूको योगदान महत्वपूर्ण मानिएको छ । हाल नासा कलेजमा ७० भन्दा बढी जनशक्तिलाई रोजगारी दिइएको छ । उहाँ अमेरिका बसाइमा केन्द्र मन्त्रीशालाको अध्यक्षता सीमित हुनुभए । बरु व्यवस्थापन, कर्मचारी नेतृत्व, सेवाको गुणस्तर र प्राकट सन्तुष्टिमा आधारित सोच विकास गर्नुभयो । 'मैले व्यवसायबाट सिकेको सबै कुरा अब म शिक्षामा लागानी गर्दैछु,' उहाँ भन्नुहुन्छ, 'उत्कृष्ट प्रणाली, स्पष्ट लक्ष्य र टिमवर्कले जुनसुकै क्षेत्र बदल्न सक्छ ।' उहाँ निकट भविष्यमा कलेजलाई अन्तर्राष्ट्रिय सार्फेदारीमा जोड्ने, विदेशी विश्वविद्यालयहरूसँग सहकार्य गर्ने र ग्रामीण तथा पिछडिएको क्षेत्रका प्रतिभाशाली विद्यार्थीहरूलाई अवसर दिने दीर्घकालीन योजनामा हुनुहुन्छ । विकास सैन्युजस्ता उद्यमशील र दूरदर्शी व्यक्तित्वले शिक्षा प्रणालीमा गहिरो परिवर्तन ल्याउन सक्ने प्रमाणित हुन्छ । अमेरिका बसाइमा व्यावसायिक सफलता हासिल गरेपछि देश फर्केर शिक्षा रूपान्तरणमा जुट्नु सच्चिकै प्रेरणादायी कार्य हो । जहाँ पनि सफल

हुन सकिन्छ तर जन्मभूमिको सेवा भने सर्वै विशेष हुन्छ,' विकास सैन्यु भन्नुहुन्छ । नेपालको शिक्षामा नयाँ उचाइ ल्याउने यो यात्रा अब सशक्त नेतृत्वका साथ अघि बढेछ विकास सैन्युको दृष्टिकोणले मार्गदर्शन गरिरहेको छ । गुणस्तरीय शिक्षाको पर्यायः नासा कलेज पछिन्त्यो डेड दशकदेखि नेपाली शिक्षा क्षेत्रमा नवप्रवर्तन गर्दै आएको नासा कलेज आज गुणस्तरीय शिक्षाको प्रतिष्ठित गन्तव्यका रूपमा स्थापित भएको छ । प्रतिस्पर्धात्मक शूलकमा अन्तर्राष्ट्रियस्तरीय शिक्षा दिने उद्देश्यले स्थापना भएको यस कलेजले हजारौं विद्यार्थीलाई उज्वल भविष्यको बाटो देखाउँदै आएको छ । काठमाडौँको गैरीगाउँ, तीनकुनेमा अवस्थित नासा कलेजले प्लस टु तहमा विज्ञान र व्यवस्थापन साधै त्रिभुवन विश्वविद्यालयसँग सम्बन्धित स्नातक तहका विधिपुस्त र बिपुस डब्लु जस्ता स्नातक कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्दै आएको छ । वि.सं. २०६७ मा स्थापक अध्यक्ष प्रकाश थापाको दूरदर्शी नेतृत्वमा स्थापित कलेजले सुदक्षिण नै शिक्षाको गुणस्तर, व्यावहारिक सीप र विद्यार्थीको समग्र विकासमा जोड दिएको छ । नासा कलेजले स्मार्ट क्लास र, अत्याधुनिक प्रयोगशाला, डिजिटल शिक्षण प्रणाली, होस्टेल र यातायात जस्ता आवश्यक

पूर्वाधार उपलब्ध गराउँदै आएको छ । हाल निर्माण गरिएको आधुनिक भवनमा अन्तर्राष्ट्रियस्तरीय शैक्षिक वातावरण तयार गरिएको छ, जसले विद्यार्थीलाई अनुसन्धान, नवप्रवर्तन र दीर्घकालीन लक्ष्यमा केन्द्रित रहन सहयोग पुऱ्याउँछ । कलेजले शैक्षिक कार्यक्रमसँगै अतिरिक्त र सह-पाठ्यक्रम गतिविधिहरूमा समेत विशेष ध्यान पायामकता दिँदै आएको छ । शिक्षावादी केवल किताबी ज्ञानमा सीमित नराह्ने व्यावहारिकता र सिर्जनशीलता विकासमा केन्द्रित रहने कलेजको लक्ष्य छ । अर्थात् जस्ता नवीन प्रविधिको उपयोगमार्फत् शिक्षण प्रणालीलाई अझ प्रभावकारी बनाउँदै कलेजले विद्यार्थीलाई विविधता चुनौतीका लागि तयार पार्दैछ । व्यक्तिगत विकास, नेतृत्व दक्षता र व्यावसायिक सफलता हासिल गराउनु नासा कलेजले सफल व्यक्तिहरूसँग अन्तरक्रिया, सेमिनार तथा कार्यशालाहरूसँगै निर्यात सञ्चालन गर्दै आएको छ । शिक्षा क्षेत्रमा स्थापित यो संस्थाले गुणस्तर, पहुँच र नवप्रवर्तनको सन्तुलनमार्फत् आफूलाई एक अग्रणी शैक्षिक संस्थाका रूपमा प्रमाणित गरिसकेको छ ।

-शिवप्रसाद टाकुर उदकम

कक्षाकोठालाई वस्तुभाउबाट जोगाउन विद्यालयमा घेराबार

यहाँको पाडानन्द नगरपालिका १० रिछाबोटमा रहेको चण्डीका आधारभूत विद्यालयलाई घेराबारा गरिएपछि पठनपाठनमा सहजता भएको छ । एकात्मता रहेको विद्यालयमा पशुचौपाया तथा मानिसहरूले उपयो गर्दा विद्यालयमा क्षति पुग्दैन भन्ने अर्थमा घेराबारा गरिएपछि सहजता भएको हो । विद्यालय क्षेत्रमा पशुचौपाया चराउन ल्याउदा पठनपाठनमा असरहजता भइरहेको अवस्थामा घेराबारा गरिएपछि सहजता भएको हो । विद्यालय क्षेत्रमा पशुचौपाया चराउन ल्याउदा पठनपाठनमा असरहजता भइरहेको अवस्थामा घेराबारा गरिएपछि सहजता भएको हो । विद्यालय क्षेत्रमा पशुचौपाया चराउन ल्याउदा पठनपाठनमा असरहजता भइरहेको अवस्थामा घेराबारा गरिएपछि सहजता भएको हो । विद्यालय क्षेत्रमा पशुचौपाया चराउन ल्याउदा पठनपाठनमा असरहजता भइरहेको अवस्थामा घेराबारा गरिएपछि सहजता भएको हो ।

भएकाे मादक पदार्थ खाएर मानिसहरू प्रवेश गरिदिँदा धेरै समस्या रहेकोमा अहिले सहजता भएको उनको भनाइ छ । 'विद्यालयको घेराबारा नहुँदा धेरै समस्या थियो' उनले भने, 'विद्यालयको चौरमा गडावस्तु पसिँदा विद्यार्थीलाई अभ्यासमूलक शिक्षणमा समस्या हुन्थ्यो । विद्यालयमा अनावश्यक मानिसहरूको प्रवेश हुँदा शिक्षण सिकाईमा असर पुगेको अवस्था थियो । घेराबारा भएपछि विद्यालयको भौतिक सम्पत्तिको सुरक्षासँगै पठनपाठनमा सहजता छ ।' घेराबारा नहुँदा विद्यालय सञ्चालनमा समस्या भएपछि वडाले रु.५० लाख बजेट बढाएको अवस्थामा घेराबारा गरिएपछि सहजता भएको उनको भनाइ छ । नजिककै हाटबजार लाग्ने

अन्य कामलाई थाती राखेर विद्यालयको घेराबारा गरिएको उनले भनाइ छ । 'वडामा सीमित बजेट हुन्छ' वडाध्यक्ष शेर्पाले भने, 'स्थानीयको माग धेरै हो । घेराबारा नहुँदा विद्यालय सञ्चालनमा समस्या भएपछि अन्य कामलाई थाती राखेर यो काम गरेका हौं । घेराबारा गरिएपछि विद्यालय सञ्चालनमा सहजता छ ।' वडाले स्थानीयको माग र आवश्यकताको आधारमा विकासका कामलाई अघि बढाएको उनको भनाइ छ । 'वडाले काममा पारदर्शिता ल्याउन वर्षभरी सञ्चालन भएका काम र थाती हिस्सा हुन लागेका योजनालाई स्थानीय भेला गरेर सार्वजनिक सुनवाईमार्फत् जानकारी दिई आएको उनको भनाइ छ ।

-रासव

